

di rabszolgasorban tart bennünket: „Csörgők, csörgők, azonnal vegyél fel! Fontos vagyok, sürgős vagyok, nem mondhat sz nemet!”

Persze vannak rossz könyvek is: megtévesztők, az igazságot elfedők, a valóságot elferdítők, életszemléletünket s életmódunkat rossz útra terelők. Ám a könyv

ebben is szabadon hagy minket: ránk bíz, hogy mi döntsünk felőle.

Köszönöm, Uram, a könyveket! S bennem élő Lelked segítsen, hogy igazabb életre segítsen az általuk kapott szabadság!

*Tőzsér Endre SP
Sapientia Főiskola*

MégIs!

„Az igazság hirdetésében kitartva...” (2Kor 6,7)

A MégIs folyóirat a gyulafehérvári kispapok lapja, melyben egy közlési formát és egy missziós eszközt is látunk. Mivel mindannyian ittlévők papok szeretnének lenni, és Isten örömhírét elvinni az embereknek, már most kispapként kell egy eszköz, amivel szólhatunk, ebben van nagy szerepe folyóiratunknak. Itt kísérelünk meg közölni a szemináriumról eseményeket, történeteket. Próbálunk a mai igények szerint megérinteni minden olvasót, úgy, hogy minden korosztály találjon benne magának valót. Évente két számunk jelenik meg.

Most röviden szeretnék beszélni, életéről mivel ez egy élő eszköz a kezünkben, amint ezt fentebb is említettem: a lap elődjének címe, intézményünk nevének rövidítését viselte (SIS), ennek jelentése Seminarium Incarnatae Sapientiae, vagyis a Megtestesült Bölcsességről Nevezett Szeminárium jelentést hordozza. A jelenlegi címben (MégIs) is meg van tartva iskolánk fő eszménye, ezért van az „IS” nagy betűkkel írva. A „Még” szó a múlt fenntartása és áthozatala a jelenbe, jelzi, hogy még mindig szükség van rá. Az etimológiai értelmezést tekintve megfelelő-

en képviselhetjük Istenünket lapunkkal a világban, még ha mára az olvasás csak „Facebook” – ra is korlátozódik, próbálunk lapunkkal eleget tenni hivatásunknak. Most szeretnék „átevészni egy kissé személyesebb vizekre”. Számomra nagy lehetőség és szórakozás. Ez a fajta munka nagyon megfelel nekem és végzem is tizedik osztálytól kezdve, mivel a kisszeminárium SZIKLA című folyóiratának is szerkesztője és főszerkesztője voltam. Közösségben élő emberként nagy lehetőséget látok egy ilyen szerkesztőségi csoportban. Nagyon jó összekovácsoló ereje van a közös munkának és főleg ebben az esetben mivel a végeredmény, a teljes lap nagyban függ mindenki munkájától és ez nagy bizalmat igényel a közösség tagjainak egymás között. Hiába csinálja négy ember jól a munkát és egy nem, minden el van rontva. Ezért kell megfelelő együttműködés, mert ebben az esetben nem csúsznak be hibák és így mindenki örülhet az eredményes közös munka gyümölcsének. Remélem, hogy még sokáig végezhetem ezt a munkát tehetséges kispapársaimmal és eszméinket fenntartva tovább vihetjük a ránk bízott örökséget!

Kovács Szabolcs